

af hvilken vi alle indtage den Stilling, vi indtage her. Det vil jeg bede det ærede Medlem at overveje. Det vil muligvis bringe ham til at tale i en lidt mere hensynsfuld Tone om Folk, som Fædrelandet skylder en Del Ting.

Formanden (Høgshro): Jeg tror, at ærede Medlemmer ere komne noget for langt bort fra den foreliggende Sag, og jeg maa ønske, at man for Fremtiden holder sig nærmere til den.

Veth: Jeg skal fatte mig ganske kort, og navnlig er det ikke min Hensigt at polemisere mod det ærede Medlem for Maribo Amts 5te Valgkreds (N. S. Larsen), — allermindst angaaende Sagførerne. Naar det ærede Medlem siger, at der er Sagførere, som ikke ere blufærdige i deres Regninger, saa maa det siges, at der er ogsaa Klienter, som ikke ere mere blufærdige, end at de benytte Sagførere uden hverken at betale dem for deres Ulejlighed eller erstatte dem deres udlagte Penge. Den ærede Ordfører vil jo have opfattet, at det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen) er af samme Mening som jeg, idet jeg udtalte ved anden Behandling, at jeg ansaa som en væsentlig Vøstestang for at faa dette Lovforslag igennem, ikke saa meget Lovforslagets egen Fortrinlighed, som at man derved vilde opnaa forstellige Ting, som man satte Pris paa, og at man derfor troede særlig af dette Hensyn at kunne anbefale at gaa ind paa Lovforslaget. Det viser sig jo, at det ærede Medlem fra Ringsted har forstaaet dette ganske paa samme Maade. Naar nu de Ting, som særlig skulde være Vøstestang for Lovforslaget, i alt væsentligt gaa bort, og navnlig den meget omtalte Bestemmelse om, at man i det Tilfælde, som her er forudsat, under Evangsauktion skulde blive fri for at betale saavel Stempel til Skøde som Halvprocentafgiften, saa gaar en af de Perler bort, som der var talt om, at man skulde erhverve gennem dette Lovforslag. Der er en anden Bestemmelse, som man ogsaa satte meget væsentlig Pris paa i samme Forbindelse, og det er den, som indeholdes i § 48, som gaar ud paa, at i Tilfælde af Konkurs skulde den faste Ejendom ikke ind i Konkursboet og kun sælges af dette, saasnart det var givet, ved en forsøgt Auktion, at Ejendommen ikke vilde kunne udbringe noget Beløb ud over, hvad de i den prioriterede Forbringer kunde udgøre. Det er en Bestemmelse, som jeg har udtalt mig om, at jeg satte ganske særlig Pris paa, fordi det er ganske vist, at det er ganske overordentlig

haardt for Panthaberne at skulle faa Ejendommen solgt ved Konkurs og miste deres Penge, medens de ellers, naar vedkommende sad rolig i Ejendommen, kunde komme til deres Penge. Det er den uheldigste Maade at sælge paa, som ste kan, ved Evangsauktioner og særlig ved Evangsauktion under Konkursbehandling. Det, som man vilde opnaa, skulde althaa være, at Ejendommen gaar ud af Konkursboet og ikke kan sælges af dette, saasnart det viser sig, at der ikke kan udbringes mere, end hvad Prioriteterne beløbe sig til; men det forekommer mig, at dette er meget ufuldkomment opnaaet ved Lovforslaget, og navnlig ved Bestemmelsen i § 48. Der fordres nemlig som Betingelse herfor to Ting: Den første Betingelse er, at ingen af Pantekreditorerne forlanger Bortsalg ved Auktion, og den anden Betingelse er den, at Pantekreditorerne paatage sig at administrere Ejendommen. Den første Betingelse, at ingen af Pantekreditorerne forlange Ejendommen solgt ved den Evangsauktion, som forsøges, gør egentlig her hele Loven illusorisk, for første Prioritetshaver vil jo i Reglen blive dækket, de, der trænge til Beskyttelse, ere de sekundære, 2den og 3dje Prioritetshavere; det er dem, der lide, hvis en Ejendom bliver solgt ved Evangsauktion, men dem tages der ikke Hensyn til. Første Prioritetshaver faar sit, og han siger saa naturligvis: Hvorfor skulde jeg saa have Ulejlighed, hvorfor skulde jeg saa endogsaa lade Ejendommen administrere? Denne Risiko vil jeg ikke løbe; jeg faar mine Penge, naar Ejendommen bliver solgt, saa lader jeg den sælge, og de sekundære Panthavere, som man dog burde fortrinnsvis beskytte, de faa slet ingen Beskyttelse paa den Maade, thi hvad de skulde have, det afhænger af første Pantekreditors Velvilje og Opofrelse fra hans Side, saa jeg ser slet ikke, at der ved denne Paragraf naas, hvad der skulde opnaas. Man ser, at den meget ærede Ordfører udtaler i Erklæringen, ligesom han i Dag har udtalt mundtlig, at han nærede et stærkt Haab om, at vi i en ikke fjern Fremtid maa komme af med denne Halvprocentafgift og komme til en væsentlig Redskættelse i Stempelafgiften. Jeg maa slutte mig til det ærede Medlem fra Ringsted (Lauridsen) saavel i andre Henseender som ogsaa i denne Henseende, naar han sagde, at han vidste ikke, hvorfra Ordføreren havde det Haab, eller hvorledes han kunde begrunde, hvorfra man skulde kunne hente nogen Overbevisning eller nogen Udsigt til, at naar man ikke benyttede denne Lejlighed, man saa ved en senere Lejlighed skulde kunne faa en Bet-